

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitutum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

B[...]nus. Conuersinus Electus Britoueriensis n. 21

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

CIETATIS IESV auctor Ignatius pœnitentiae duxit exordium ad memoriam pœnitentia illius sempiternam, & eiusdem SOCIETATIS gloriam, lapideam pyramidem præclara cum inscriptione erigendam curauit in hunc modum. Ignatio de Loyola Bertrandi filio Cantabro, Clericorum SOCIETATIS IESV Parenti: qui anno ætatis suæ trigesimo in arce Pampelonensi cum Gallis acriter pro patriæ defensione pugnauit; & acceptis mortiferis plagijs, ijsque singulari Dei ope curatis, incensus desiderio adeundi loca sancta urbis Ierosolymorum, dedit se in viam votu castitatis obstrictus, & relictis armis, quæ tanquam miles secum portarat, ijsque in æde B. Virginis Montis-ferrati suspensis, facco vestitus, ac penè nudus, coepit superioris vitæ peccata deflere, & ut nouus Christi miles inedia, lacrymis & oratione semetipsum vlcisci. In memoriam tantæ rei, Deiq; gloriam, honorem, & splendorem SOCIETATIS eius Ioannes Baptista Cordoba Valentinus Episcopus Vichensis, ac Dertudensis electus pro suo in ipsius Patris sanctitatem, atque eius Ordinem amore hunc lapidem hoc in loco collocandum curauit, ut sanctissimo viro, cuique vniuersa Christiana Respublica multum deuincta est. Sixto 5. Rom. Pont. & Catholico Rege Hispaniarum maximo Philippo II. Sic in yut. S. Ign. Latino græca per P. Georg. Mayr cap. 3. fol. 27.

*Cuius vita
primordia
Minoreffa
sculpuntur
in marmo-*

21. A B^{no}. CONVERSINO Ele^cto Britouoriensi, Vicecamerario Alma Vrbis, eiusque distictus Generali Gubernatore, qui, reclamantibus, strenueq; repugnantibus aduersarijs in primæuam SOCIETATEM, per honorificam de Ignatij, & sociorum Innocentia sententiam tulit, in hec verba. Vniuersis, & singulis, ad quos præsentes nostræ litteræ peruererint, salutem in Domino. Cum Republicæ Christianæ multum intersit, vt eos, qui in agro Dominico vitæ exemplo, & doctrina plurimos ædificant in salutem: & item illos qui è conuerso potius superseminare videntur Zizania, publicè notos esse: & nonnulli rumores sparsi essent, & delationes ad nos factæ, de dogmatibus, & conuersatione vitæ, & spiritualibus exercitijs, quæ alijs concidunt,

*Sententia
Praefetti
vrbis de Ig-
natij, & so-
ciorum in-
nocentia*

ferunt, Venerabilium Virorum, Dominorum Ignatij de Loyola, & sociorum videlicet Petri Fabri, Claudij Iaij, Paschaisij Broët, Iacobi Laynez, Francisci Xauier, Alfonsi Salmeronis, Simonis Roderici, Ioannis Codurij, & Nicolai de Bobadilla Magistrorum Parisiensium, presbyterorum secularium Pampilonensis, Gebennensis, Seguntinensis, Toletanensis, Viscensis, Ebredunensis, & Palentinensis respectiue Diæcesis. Quæ quidem eorum dogmata, & exercitia, à quibusdam dicebantur erronea, superstitiosa, & à Christiana doctrina non-nihil abhorrentia. Nos pro Officij nostri debito, ac speciali etiam mandato sanctissim. D.N. Papæ, circa hæc diligenter animaduertentes, quæ visa sunt ad pleniorum causæ cognitionem opportuna inquisiuimus, si forte de quibus prædicti culpabantur, vera esse deprehenderemus. Quocirca examinatis primum quibusdam oblocutoribus contra ipsos, & consideratis partim publicis testimonij, partim sententijs de Hispania, Parisijs, Venetijs, Vicentia, Bononia, Ferraria, & Senis, quæ in prædictorum Venerabilium Virorum Dominorum Ignatij, & sociorum fauorem aduersus eorum criminatores prolatæ fuerunt: & adhæc examinatis iudicialiter nonnullis testibus, & moribus, & doctrina, & dignitate omni exceptione maioribus tandem omnem murmurationem, & obloctionem & rumores contra eos sparsos, nulla veritate subnixos fuisse comperimus. Quamobrem nostrarum esse partium iudicamus pronunciare, & declarare, sicut pronunciamus, & declaramus prædictum D. Ignatium, & socios ex prædictis delationibus, & susurris non solum nullam infamianotam, siue de iure, siue de facto incurrisse; verum potius maiorem vitæ, atque doctrinæ sanæ claritatem retulisse: cum certe videremus aduersarios vanæ & penitus à veritate aliena obiecisse, & contra optimos viros, optimum pro illis exhibuisse testimonium. Ita Par. I. Hist. Soc. lib. 2. num. 52.

22. APRIL